

„Den 19. Juli d. A. overværede jeg efter Indbydelse af Hr. Tandlæge Warming paany en Demonstration af Ganespaltepatienter, ved hvilken ikke mindre end 17 saadanne havde givet Møde. Det stærke Indtryk, som jeg modtog ved Demonstrationen den 6. Maj 1903, og som jeg har udtalt mig om i min Erklæring af 9. s. M., Indtrykket af, at der paa dette Omraade udrettes noget ganske ualmindeligt af Hr. Warming, blev kun yderligere bestyrket, og jeg stod ligesom dengang ikke ene med min Mening. *Samtlige* tilstedeværende vare stærkt grebne af de eminent Resultater, der vare opnaaede. Jeg er jo desværre ikke sagkyndig, men de tilstedeværende sagkyndiges Mening faldt ganske sammen med min. Der var mange af Patienterne, hvis Evne til at tale klart og distinkt oversteg normale Menneskers Taleevne, en naturlig Følge af den *fortrinlige* Taleundervisning, de havde modtaget hos Hr. Warming. Samtlige Elever vare lykkelige og taknemmelige for, hvad de havde opnaaet, og selv i høj Grad ivrige for at arbejde videre, idet de aabenbart vare fuldt forstaaende overfor Metoden og vidste, hvad det fra deres Side kom an paa. Idet jeg altsaa fuldtud fastholder min Udtalelse af 9. Maj f. A., tør jeg — ikke saa meget for Hr. Tandlæge Warmings Skyld, som for alle de manges Skyld, der endnu lide af medfødt Ganespalte og denne Deformitets skæbnesvangre Følger — udtale det Haab, at man ikke i Danmark vil betænke sig alt for længe paa fra det offentlige Side at yde den Støtte, som er nødvendig for, at uformuende Patienter snarest kunne høste Gavn af Hr. Warmings Behandling.“

Silkeborg, den 15. September 1904.

Rosenørn,
Borgmester, Birkedommer.

Idet jeg i et og alt slutter mig til Hr. Borgmester Rosenørns Udtalelser, kan jeg kun tilføje, at jeg igennem flere Aar har fulgt Hr. Tandlæge Warmings Behandling af Ganespaltepatienter og glædet mig over de ualmindelig smukke Resultater, som han har opnaaet ved sin Behandling, hvorved han har reddet en Mængde Individuer for Samfundet, som vare yderst slet stillede i det daglige Liv og kun vanskeligt kunde klare sig selv i Kampen for Tilværelsen.

Silkeborg, den 15. September 1904.

F. Lund,
Distriktslæge.

Ved den af Hr. Borgmester Rosenørn nævnte Demonstration var ogsaa jeg til Stede, og jeg kan med Glæde og god Samvittighed tiltræde Hr. Borgmesterens varme Anbefaling for Sagen.

Lyngby, den 16. September 1904.

A. Byriel Jensen,
Folketingsmand.